

Einde van accreditatiemodel in Vlaanderen?

Het UZ Gent beslist de NIAZ-accreditering te stoppen nadat GZA hetzelfde deed met JCI. In cascade overwegen verschillende ziekenhuizen nu om dit voorbeeld te volgen. De covid-19-pandemie en de loodzware gevolgen voor de ziekenhuizen zullen waarschijnlijk de doorslag geven in deze beslissingen.

In 2013 gaf de Kamer van Oost- en West-Vlaanderen van het BVAS als eerste een kritische analyse over de accreditatie van de Vlaamse ziekenhuizen. De meeste kritiek blijft nog steeds overeind ondanks enkele verbeteringen in het kwaliteitsbeleid. Maar tegen welke prijs? Het werd een zware, dure en tijdrovende belas-

ting voor de artsen en het personeel. De kwaliteitscontrole is per essentie een taak voor de administratie van de overheid die niet mag geprivatiseerd worden. Elke burger betaalt hiervoor.

In de ziekenhuizen was de accreditatie bovendien een dure aangelegenheid die zijn weerslag had op de afhoudingen op de honoraria van de artsen, die in zekere zin hun eigen controleurs betaalden. De covid-crisis heeft aangegeven dat de limiet bereikt is voor vele ziekenhuizen, zowel financieel als administratief. Bovendien brengt de accreditering ingevoerd door de kwaliteitswet van 22 april 2019 een dubbele administratieve belasting mee (zie bijlage-artikel 41 kwaliteitscontrole). Verder zijn we er ons ook van bewust

geworden dat we geen 'lessen' hebben te ontvangen van het Amerikaans label na het catastrofale beleid van de VS in deze sanitaire crisis.

Hoe de Vlaamse overheid hierop zal reageren, is nog niet duidelijk. Naar aanleiding van recente info zou het oude systeem door zorginspectie hoe dan ook niet gehandhaafd blijven. De bewaking van en het toezicht op de zorg zal door de ziekenhuizen wel moeten georganiseerd worden en het verslag hiervan aan de overheid worden voorgelegd. Welke vormen dit kwaliteitsbeleid zal aannemen wordt de taak van de ziekenhuizen en de netwerken.

Dr. Yves Louis, voorzitter VAS, afd. Oost- en West-Vlaanderen

De beste plaat van 1970

Ik heb een opmerking bij het artikel '1970: wat een muziekjaar!' van Stefan Eraly (AK2632 blz. 21)...

De beste plaat van 1970, en voor mij zelfs de beste plaat aller tijden, is hij vergeten! Namelijk 'Cosmo's

Factory' van Creedence Clearwater Revival.

Dr. Patrick Colemonts, huisarts, Hasselt

